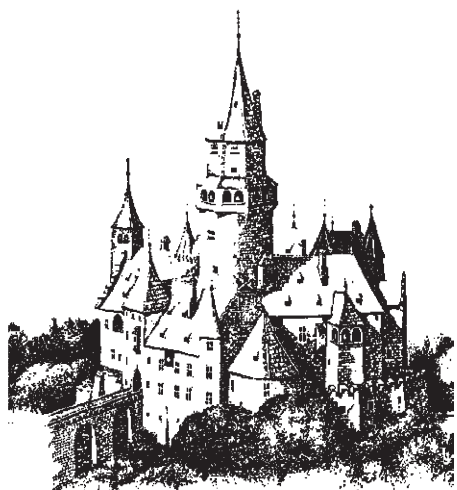

Bouzovské noviny

únor 2022

č. 1/2022

Vážení spoluobčané,

máme za sebou velmi náročný rok 2021, kdy se připravovala celá řada projektů na příští období a bylo realizováno několik akcí podpořených dotačními prostředky. Celkový přehled byl uveden v minulých novinách. Je třeba se zaměřit na letošní rok, kdy nás čeká pokračování v dalších úpravách naší sloučené obce. Bohužel stále nevíme, jak se bude vyvíjet epidemiologická situace, která už třetím rokem omezuje a ovlivňuje náš život. V posledním čtvrtletí došlo k nebývalému nárůstu cen, což se projeví ve všech oblastech našeho života. Ale i přes tento nepříznivý výhled musíme pokračovat v již započatých plánech a v rámci možnosti je postupně realizovat. Dovoluji mi, abych Vás touto cestou informoval o dalším dění.

V současné době vyřizujeme stavební povolení na vybudování kanalizace v Bouzově, Podolí a Jeřmani, kde bude také umístěna vlastní čistička, která je kapacitně vyprojektovaná tak, aby pokryla vývozy septiků ze všech našich místních částí. S tím souvisí i vyřizování změny takzvaného Plánu rozvoje vodovodů a kanalizací Olomouckého kraje. Současně probíhá i výběrové řízení na dodavatele stavby. Do této soutěže je přihlášeno několik společností a koncem měsíce února bude známa cena díla. Bohužel nevíme, co s předpokládanou hodnotou tohoto díla udělá současný nárůst cen materiálů. Souběžně s touto akcí se blíží k závěru i výběrové řízení na dodavatele dostavby vodovodní sítě v místní části Hvozdečko a Kovářov. Na tyto dvě nákladné investice budeme žádat o dotaci na SFŽP. Předpoklad je, že výzvy budou vyhlášeny na přelomu března a dubna.

Začaly práce na vybudování stání pro kontejnery na separovaný odpad. Souběžně s tím se řeší nákup nových kontejnerů tak, aby všechna sběrná místa byla posílena s ohledem na nárůst množství separovaných materiálů. Náklad spojený s těmito opatřeními bude hrazen z 90 % z SFŽP.

Díky zatím příznivé zimě byly započaty práce na vybudování nových dětských hřišť v našich místních částech. V současné době se pracuje ve Hvozdečku, v Olešnici, Jeřmani a v Kozově. Termín dokončení je stanoven na konec dubna.

Intenzivně se pracuje na změně územního plánu č. 3, který svým rozsahem řeší celé naše území a prakticky bude nahrazovat územní plán obce, který byl vypracován a odsouhlasen v roce 2010. Je schválena smlouva o dílo s dodavatelem a obec požádala Olomoucký kraj o dotaci na tento účel. Na Olomouc-

ký kraj odešla také žádost o dotaci na vybavení sboru dobrovolných hasičů.

V letošním roce provedeme restaurování kříže v místní části Kovářov za podpory Ministerstva zemědělství a v této souvislosti bylo požádáno o dotaci na restaurování kříže v Bouzově. Bohužel vlivem silného povětrí 30. 1. 2022 došlo ke zničení litinového kříže s korpusem Krista ve Hvozdečku. Tento kříž má rejstříkové číslo a je veden jako státem chráněná kulturní památka. Protože z minulého roku máme stanoviska památkářů a odboru památkové péče, pokusíme se tuto památku řešit přes dostupné dotační programy.

Máme zpracován nový lesní hospodářský plán pro obecní lesy na období od 1. 1. 2022 do 31. 12. 2031, který nám zpracovala firma TAXONIA Olomouc. V současné době probíhá jeho schvalování na Olomouckém kraji. V této souvislosti je potřeba také zmínit, že od roku 2022 bude naší obci poskytována každoročně plošná dotace dle hektarů, která u nás činí cca 100 tis. Kč.

Na letošní rok máme naplánovanou rekonstrukci místní komunikace v Obectově, v místní části Doly a vybudování víceúčelového hřiště v místní části Olešnice. Doufáme, že se nám podaří být úspěšní tak, jak v minulých letech a získáme z Ministerstva pro místní rozvoj potřebnou dotaci ve výši 80 % předpokládaných nákladů.

Doufám, že potěším obyvatele, kteří využívají silnici do Loštic přes Obectov, protože v letošním roce bude rekonstruována část tohoto úseku v hodnotě několika milionů korun. Touto cestou bych chtěl poděkovat správě silnic, že se snaží i v naší odlehle oblasti postupně zlepšovat stav silnic v majetku Olomouckého kraje.

Ještě je třeba zmínit, že máme zpracovanou dokumentaci na nově vybudovaný chodník na hřbitov a v současné době řešíme s majiteli dotčených pozemků další pokračování této investice.

V souvislosti s nákupem nového vybavení pro radniční sál a společenskou místnost v místní části Olešnice, řešíme úpravy podlah, malování a další práce spojené se zlepšením úrovně těchto prostor. Dále provádíme rekonstrukci sociálního zařízení v budově obecního úřadu. Tyto práce budou dokončeny do konce února.

Další aktuální informace Vám budou poskytovány postupně v dalších vydáních Bouzovských novin.

Ing. Zdeněk Foltýn
starosta

JUBILANTI

BŘEZEN

Paní Anežka Bártová
Paní Jarmila Novotná
Pan Zdenek Kryl
Pan Miloš Milenovský
Paní Anna Snášelová
Paní Jana Franková
Pan Jiří Hampl
Paní Ludmila Arnošová
Paní Marie Pluháčková
Paní Roxana Řeháčková
Paní Ivana Zbořilová
Paní Marie Vařeková
Pan Zdeněk Fryšák
Paní Marta Recová

DUBEN

Paní Anna Jakubjancová
Pan Jaromír Holub
Pan Pavel Frank
Pan Miroslav Škrabal
Paní Alena Vyjídáčková
Paní Květoslava Kubičková
Paní Monika Krylová
Pan Jiří Skoumal
Pan Milan Flášar
Pan Petr Formánek
Paní Ludmila Lepová
Pan Josef Vymazal
Pan Jaroslav Kuchařík

UPOZORNĚNÍ

Poplatek za odvoz komunálního odpadu ve výši 600 Kč/rok na osobu a u rekreačních objektů ve výši 600 Kč/rok za objekt je splatný k 31. 3. 2022. Poplatek je možné hradit ve dvou splátkách, první polovinu poplatku do 31. 3. 2022 a druhou polovinou do 30. 9. 2022. Rovněž je třeba uhradit do 31. 3. 2022 poplatek za psa, který činí za 1. psa 100 Kč za rok, za 2. psa a každého dalšího 150 Kč za rok.

Poplatky lze uhradit na pokladně hotově / kartou nebo na účet č. 1801694369/0800.

VS 1337 + číslo domu (komunální odpad),
VS 1341 + číslo domu (poplatek pes).

REZIGNACE ZASTUPITELE OBCE

Dámy a pánové,

jak už jsem avizoval minule, práce zastupitele v naší obci mne už delší dobu netěší.

Nelíbí se mi, že neřešíme dlouholeté problémy, zadlužujeme obec, rozprodáváme obecní majetek a špatně s ním hospodaříme. Nejsem schopen smysluplně existovat v kolektivu, kde se něco jiného říká na pracovních schůzkách zastupitelstva, něco jiného na radě obce a něco jiného na veřejných zasedáních.

Věci a úkoly, na kterých se dohodneme, se nedějí. Cítím neochotu sdílet otevřeně názory, data a důležité informace.

Vzhledem k tomu, že tato situace přetrvává už mé druhé volební období, nevidím smysl v tom, abych ve své funkci dále setrval.

Děkuji spoluobčanům, kteří mne do zastupitelstva zvolili, za důvěru, avšak tímto rezignuji na svůj mandát zastupitele.

Jan Holub, Hvozdečko, 15. 12. 2021

Vážení spoluobčané,

V reakci na výše uvedený článek bych rád uvedl také pár slov. Pan Mgr. Jan Holub přednesl svoji rezignaci na post zastupitele obce osobně, a to na prosincovém veřejném zasedání zastupitelstva obce. Co jej vedlo k tomuto rozhodnutí, jen pár měsíců před řádným uplynutím mandátu zastupitele, Vám sdělit neumím. Stejně tak si nejsem jist, že se to dá vyčíst z jeho mnoha negativně vymezených a nekonkrétních vět uvedených v jeho předmětné rezignaci. Co je však nepochybné, je jeho osobní rozhodnutí již dále nezůstávat ve funkci zastupitele obce. Z tohoto důvodu, tj. z důvodu rezignace pana Mgr. Holuba na post zastupitele obce, byl do funkce „nového“ zastupitele Zastupitelstva obce Bouzov zvolen náhradník, kterým je, dle pořadí na kandidátce, pan Rudolf Knápek.

Jménem Obce Bouzov a všech občanů bych panu Mgr. Janu Holubovi rád touto cestou poděkoval za jeho dosavadní činnost v zastupitelstvu. I přes výše negativní vymezení pana Mgr. Holuba bych mu zároveň rád popřál všechno dobré nejen v osobním a rodinném životě, ale také v životě pracovním. Stejně tak mu v této nelehké době, která je doprovázena spoustou zla a rozdělením společnosti, popřál hlavně pevné zdraví a vše jen to dobré.

Mgr. Dušan Tejkal
místostarosta obce

VÝSLEDKY TŘÍKRÁLOVÉ SBÍRKY

Počátkem měsíce ledna proběhla v našich obcích Tříkrálová sbírka. Dovolte, abych Vás seznámila s jejími výsledky:

Pokladnička na OÚ	492,- Kč
Bouzov	19.151,- Kč
Dolý	4.512,- Kč
Hvozdečko	4.489,- Kč
Podolí	5.541,- Kč
Kovářov	2.570,- Kč
Olešnice	4.875,- Kč
Jeřmaň	3.565,- Kč
Kozov, Blažov, Kadeřín	
Bezděkov, Svojanov	11.570,- Kč
Celkem	56.765,- Kč

Je to tedy nejvíce za celou historii Tříkrálové sbírky v našich vesnicích.

Velké poděkování patří všem koledníkům, vedoucím skupinek a především všem dobrým lidem, kteří tak bohatě přispěli v této nelehké době.

Marie Fischerová

V obci Obectov byla Charitou Zábřeh vykoledována částka 3.250,- Kč.

KOLEKTIV MLADÝCH HASIČŮ SDH BOUZOV

PODĚKOVÁNÍ

Všem občanů, kteří se podíleli na podpoře sbírky nepotřebného ošacení, touto cestu upřímně děkujeme. **Předmětnou sbír-**

kou, kterou se nám podařilo shromáždit celkem 100 pytlů různého ošacení, ale také obuvi, nádobí a hraček pro děti, jste s námi podpořili činnost DIAKONIE BROUMOV – sociálního družstva, která předmětné věci předá dalším potřebným lidem. Touto činností jste se aktivně připojili k myšlence DIA-

KONIE BROUMOV a vyjádřili jste jí podporu v rámci poskytování pomoci potřebným a v rozvoji mezilidských vztahů a občanské soudržnosti.

Stejně poděkování patří všem, kteří jste naši činnost podpořili i v rámci SBÍRKY MATERIÁLNÍ POMOCI PRO PSÍ ÚTULEK „VOŘÍŠEK“ v Čechách pod Kosířem tím, Tímto jste se připojili k podpoře Kolektivu mladých hasičů a podpoře jejich činnosti aktivní pomoci opuštěným či týraným psům.

JEŠTĚ JEDNOU VÁM VŠEM UPŘÍMNĚ DĚKUJEME.

Kolektiv mladých hasičů SDH Bouzov

PTAČÍ BUDKY

Dobrý den, výzva pro dědečky, tatínky a jejich děti .

Víte, kolik je v naší krajině budek pro ptáky?

Vyvěšování ptačích budek opeřencům velmi pomáhá. Starých stromů s vhodnými dutinami totiž stále ubývá.

Pokud poskytnete rodině ptáčků útočiště na zahradě, zlikviduje ohromné množství hmyzu.

Zima vrcholí, takže je stále ještě velmi vhodná doba na výrobu ptačích budek, ať mají ptáci na jaře kde zahnízdit. Nahrává tomu nejen potřeba zabavit děti zavřené po dlouhé týdny doma. Vyvěšovat budky spíše na podzim nebo teď v zimě než na jaře.

Ptačí budka by ovšem měla být především bezpečná pro hnízdící ptáky, proto neimprovizujte, ale respektujte lety ověřená doporučení.

Mimořádně důležitá je volba materiálu. Pro běžně vyráběné budky určené pro pěvce jsou vhodná prkna o tloušťce aspoň dva centimetry. Použitá prkna by měla zůstat zevnitř neohoblovaná, aby se mláďata dostala z budky snadno ven.

Budka musí mít správnou velikost. Pro malý sýkorník se doporučují vnitřní rozměry dna 12 x 12 cm, vnitřní výška 20 až 25 cm a průměr vletového otvoru 2,8 cm. Velký sýkorník by měl mít dno 12 x 14 cm, stejnou vnitřní výšku a vletový otvor s průměrem 3,4 cm.

Aby budka byla dostatečně odolná, je třeba k jejímu sbíjení používat hřebíky aspoň dvakrát, ale raději třikrát delší, než je tloušťka prken.

Dno se vždy vsazuje mezi boční stěny budky. Nehrozí tak, že by i se snůškou nebo s mláďaty jednoho dne odpadlo. Do dna je rovněž záhodno vyvrtat otvor pro odtok vody.

Nejste kutilové? Kupte přes e-shop stavebnici.

Budka musí být kvůli čištění snadno otevíratelná. Často se dělá odnímatelná střecha, a to tak, že je k ní zespodu přibitá destička, která zapadne mezi boční stěny a ze stran je pak zajištěna hřebíky zasunutými do předvrtaných děr. Lze však udělat i odnímatelnou čelní stěnu a zajistit ji otočnými háčky.

Před vletovým otvorem nesmějí být bidélka, lišty apod., které by usnadnily přístup kunám nebo kočkám.

Aby byla budka co nejméně nápadná a déle vydržela, je dobré ji ošetřit impregnací nebo natřít hnědou či zelenou barvou.

Asi lepší než přitloukat budku ke stromu je důkladně k ní připevnit – nejlépe šroubem s maticí – horizontální závěsnou lištu a tu pak zaklínit mezi větvě. Tato lišta by měla být dostatečně tlustá a široká, aby vydržela po dlouhou dobu. Alternativou je zavěsit budku na silný, plastem potažený drát.

Budka by měla být umístěna ve výšce aspoň dvou metrů. Pozor, aby se poblíž vletového otvoru nenacházely větve, ze kterých by mohla zaútočit kočka nebo kuna.

„Tak do toho! Je to vděčná práce, která přinese uspokojení jak po dokončení, tak na jaře, kdy se v budkách usadí ptáci a vyvedou mláďata. Ale až nastane další podzim, nezapomeňte budky vyčistit, ať v nich je zdravé bydlení i v následující sezoně,“.

Vybízí Slouka Jiří

Co je nově v naší škole?

Máme tady pololetí školního roku, uteklo to jako voda. Ve škole se snažíme pořádně makat, neulejvat se a studovat pilně a s chutí. Nejzásadnější událostí uplynulé doby byl ale určitě lyžařský kurz.

Napřed to dlouho vypadalo, že nepojedeme nikam. Potom, když byly pro lyžařské kurzy stanoveny podmínky, začalo horečné připravování kurzu, v podstatě jsme na přípravu měli pouhých 14 dní. Všechno jsme stihli domluvit, projednat, sezvat rodiče a probrat s nimi možnosti. Rodiče v krátkém čase stihli zajistit lyže a další vybavu pro své „lyžaře“ a už jsme čekali na Den D, tedy na neděli 23. ledna, kdy se mělo odjíždět. Bohužel někteří žáci nakonec nemohli odjet kvůli zdraví, ale přece jen odfrčelo 21 přihlášených žáků do Starého Města pod Králickým Sněžníkem.

Pak už je čekalo 6 krásných dnů. Lyžování ve skiareálu v Kunčicích, výcvik začínajících lyžařů, tedy vlastně nelyžařů, a prohlubující výcvik těch, kteří už někdy lyžovali a cítili se jako lyžaři. Všem to ohromně šlo a tři instruktoři je po skončení kurzu velice chválili. Všichni byli poslušnými žáky, kteří přesně plnili pokyny instruktorů, zároveň byli tolerantními a ohleduplnými účastníky lyžování na sjezdovce a také se krásně zhostili role fandů, kteří podporovali a oceňovali svoje spolužáky při sebemenším lyžařském úspěchu. Už druhý den jezdila drtivá většina frekventantů na vleku a sjížděla celou sjezdovku.

Kromě výcviku si však účastníci kurzu užili společné zábavy v okálu ubytovny ve Starém Městě. Měli k dispozici společenskou místnost k hraní her nebo ke konání diskotéky a promítání filmů, sál s ping-pongovými stoly a jídelnu, kde se údajně podávalo skvělé jídlo. I když myslím, že

hory a únava po celodenním lyžování jsou nejlepší kuchařkou!

V pátek 28. ledna se celé osazenstvo kurzu v pořádku vrátilo zpět domů a rozloučilo se svou zbrusu novou lyžařskou hymnou. Některé děti okouzlené lyžováním se hned o víkendu opět vydaly lyžovat aspoň do Kladek. Ještě pět dní po skončení lyžáku nám někteří žáci říkali, že by nejraději jeli zpět na lyžák, že je jim po něm smutno...

Všichni jsme moc rádi, že kurz nakonec vyšel, že se nám jej podařilo zorganizovat, že vše perfektně klaplo a hlavně, že měl tak kladný ohlas a znamenal velké lyžařské pokroky. Děkuji všem organizátorům kurzu, instruktorům za vzorné a zábavné vedení lyžáku a rodičům za jejich vstřícnost a „akčnost“. Snad se brzy dočkáme dalších zajímavých akcí a ukončenému kurzu SKOL!

Mgr. Andrea Řezníčková, ředitelka školy

POVÍDKA PSÍ

Doprostřed čela mi udělá razítko jemným chladivým dotykem. Venku je ještě tma, pojem o čase nemám, vstávat se mi nechce. Štempl na čele chladí a vy-
luzuje ve mně pocit, že se mi to nezdá. Dělam jakože nic, pootočím se na záda a snažím se zabrat. Je ještě tma, čas na spaní. Teplý jazyk mi olizuje oční víčka, cítím jak mi smývá ospalky, takové ty malé karamelky co se přes noc vytvoří v koutkách očí. Dech psiho kamaráda, který po čase soužití už člověk ani nevnímá jako cizí, je takovým ranním balzámem, neplánovanou, milou očišťou, co nám tichounce našeptává, že bude brzy svítat, tak abych třeba nezaspal. Při takovém ranním probuzení nelze být jinak, než šťastný.

Sednu si na postel, venku už není úplná tma, ale do rozednění je ještě daleko. Čuba plná energie se mě snaží motivovat, co to jen jde. Čumák ji schovám do dlaně, ta dlaň se mi hned automaticky propojí s čelem, s tím ranním razítkem chladivého čenichu. Obratně hodí zádička a nechá se napospas všemu. Musí být opravdu důvěřivá. Po očku mě sleduje, možná čeká až jí pohladím na lysé břicho, do slabin, kde se běžně psi hladit nenechají. To se pak ta radost dá krájet na tlusté plátky, jako ta dobrá tlačinka, kterou si posypeme jemně nakrájenou cibulí a zakapeme octem. Prostě dokonalá ranní snídaně.

Bufina je čuba, věkem asi dva roky. Její drátěná srst, za kterou by se nemusel stydět žádný vlkodav z ní vytváří dojem, že pes je to drsný a jen tak ničeho se nezalekne. Postavou je střední, spíše menší model psí rasy. Nitky jejich předků se tu sešly v krásné spletený provaz, v pořádné lano genetické informace, kde každý kousek tohoto krásného stvoření je jistě chtěným dědictvím jejich slavných čistokrevných prarodičů. Když zvolíte správný úhel pohledu, uvidíte v ní hodně slavných plemen. Takové puzzle, posbíraných z více starých, nekompletních krabic, kde časem chybí spousty dílků, proto je už nikdy nikdo nesloží a tak je někdo sesypal do krabice od banánů, aby je odnesl do sběru. Ve sběrně pan Příroda si složí obraz podle svého, že pan Ravensburger a panem Dinem jen tiše závidí.

Jednoho dne zazvoní u dveří Jirka se psem. Prý, jest-li můžou přespat, že by vyrazili dál až druhý den. Prázdninové nedělní odpoledne, do ničeho se jistě už pouštět nebudu, tak proč ne. Chvilí mi trvá než Jirku zařadím do správného „šanonu“. Á, Jirka, to už je ale hodně let, co jsme se neviděli.

„Pes – fena, jmenuje se Bublina“, představuje mi své stvoření člověk, o kterém jsem si kdysi myslel, že může doma chovat tak maximálně křečka.

„Je zajímavá! Kožich má, jak upletený z drátěnek. Jméno jak z Foglarových Rychlých šípů. To tak záměrně?“

„Ne, to ne, mám ji z útulku. Odchytili ji v Olomouci u tržnice, že se tam několik dnů toulala a zjevně bez pána. Bez obojku, bez známky a čipovaná taky není. Taková holka odložená.“

„Když si to vyhlídnula u tržnice, tak to je spíš Bufina, ne? Uděláme si ohýnek, mám v lednici výbornej kabanos. Nestal se z tebe vegoš, doufám.“

„To můžeš být v klidu. I když nějaký čas jsem si s touto myšlenkou pohrával. Kus dobrýho masa mrkví nenahradíš.“

„Proti zelenině nic nenamítám. Plnej talíř zeleniny, jako poduška na krásnej, do růžova propečený steak. Dnes si ale musíme vystačit s kusem uzeniny, chle-

bem od pátku a zeleninou v podobě kyselých okurek.“

Bublina, kterou jsem si už automaticky překřtil na Bufinu, si poklidně očíhává dvorek kolem dokola. Po chvilce času si lehne a s vyplazeným jazykem si spokojeně odpočívá na zaplevelené dlažbě. Nenápadné plevelné kvítky kolem Bufininy drátěnky dokreslují kolorit našeho nedělního setkání. Hezky jim to sluší. Je vidět, že pan Příroda si dal záležet i na kráse květin tohoto druhu. Opečený kabanos už voní, tak ještě lehce přihřejeme nečerstvý chleba. Skočím ještě pro hořčici. Čuba mě doprovodí do kuchyně, tváří se na mě důležitě, jakoby mi chtěla poradit kudy mám jít. Venku, po chvilce kontrolního kolečka, se vrátí do svého prozatímního pelíšku. Vůně opečené uzeniny ji s podivem nijak nevzrušuje.

„Je to vůbec pes? Čím ho krmíš?“

„Dávám ji granule, co mi dali v útulku. Mám ji pár dnů.“

„Aha?!? Napadlo mě, když sis pohrával s myšlenkou být vegetariánem, že tobě se to nakonec nepovedlo, tak holka to vzala za tebe.“

„Mám ji třetí den a s tím vegaživotem je to už víc jak deset let. Bylo mi tenkrát těžko, tak mi přítelkyně, se kterou jsem žil, poradila, že to mám z toho, protože jím hodně masa. Tenkrát, jako zamilovaný chlapec jsem jí to uvěřil, protože ona vegoška byla. Nakonec se ukázalo, že mám jen alergii na oříšky a protože ona ty oříšky měla všude, tak jsem se nevědomky přiotravoval celou tu dobu, co jsme byli spolu.“

„A jak to tedy dopadlo?“

„No, jednoho dne přijdu domů a doma vegan. Říkal mi Karle. V tu chvíli mě to dootrávil, sbalil jsem si věci a vysmáhnul jsem. V té době jsem bydlel u ní v garsonce. Pak jsem měl více času pro sebe, doktor mě poslal na vyšetření a příběh s oříšky se odhalil. Půl roku jsem nejedl maso a zlepšení žádný. Nakonec jsem tomu Karlovi vděčný, že mi ten problém pomohl vyřešit.“

„Tak tomu se říká, že všechno špatný je pro něco dobrý. Nemohl si asi líp dopadnout. Prostě, má to někdo štěstí.“

„Nevím.“

„Na to se vykašli, buď rád že to tak dopadlo. Život jde dál. Stačí ti spacák a polštář? Nebo ti mám povlíct peřinu?“

„Nee, úplně v klidu. Stačí.“

„Tak jo.“

Ještě jsme dlouho seděli v kuchyni, pocucávali rum někde z Jamajky, Bufina se stočila pod stolem a zjevně se nenechala ničím rušit. Bohoušek (kocour) si možná ani nevšiml, že máme návštěvu. Kocour není pes, ale tahle čuba je taky jiný pes, než běžné psi bývají.

„Tak půjdeme zalehnout, dobrou.“

„Dobrou a díky.“

Ráno po těch poctivých kolečkách tlačinky s cibulí, objevím na stole v kuchyni lístek od Jirky se sdělením: „Děkuji za nocleh a za setkání po letech. Bublinu si nechej, bude jí u tebe asi líp, než by jí bylo u mě, a někdy po letech zase na viděnou.“

A ten začátek už víte...

PS: Věnováno Zuzance, protože je to Ivce, co má ráda psy.

Všem čtenářům Bouzovských novin přeji hezký začátek jara.

Michal Mayer

VZPOMÍNÁNÍ – TENTOKRÁT VOJENSKÉ

Tentokrát se budu věnovat vzpomínání, na období, které prožila tehdejší většina mužů, kteří museli absolvovat základní vojenskou službu (dále ZVS). Mnozí z vás by rádi věděli, jak se k takové službě dospělo. Většinou z hodin dějepisu si pamatuje o válkách žoldnéřských armád. Ale ono tomu tak vždy nebylo. Byla období, kdy zbraní se chytily prostí lidé k obraně svých práv-většinou to bylo při různých revolucích (husitská, francouzská a mnohé další).

Právě za této Velké francouzské revoluce v roce 1793 byla vyřčena a uskutečněna zásada branné povinnosti. Občan měl právo, ale i povinnost bránit svou vlast. U nás, v tehdejším Rakousku, došlo k zavedení všeobecné branné povinnosti 5. 12. 1868. Tehdy měli podle zákona povinnost dostavit se k odvodu všichni muži od 20 do 22 let. Odvody se usku- tečňovaly každý rok a počet odvedenců určoval par- lament na 10 let dopředu. Délka služby byla 3 roky a postupem času se její délka zkracovala. Před za- čátkem 1. světové války byla délka služby už 2 roky, jen u námořnictva roky čtyři. Ovšem se zvyšujícím se nebezpečím válečného konfliktu se zvyšoval po- čet odvedenců.

Z první republiky byl 19. 3. 1920 přijat branný zá- kon a v něm byla zakotvena délka služby na 14 měsí- ců. V roce 1934, v době rostoucího napětí, definitivně stanovena na čtyřiatřacet měsíců. Toto ustanovení převzaly i poválečné zákony, snižoval se však věk ná- stupu na ZVS z 21 na 19 roků a zákon z roku 1958 ur- čoval nástup na ZVS v 18 letech. Tohle ustanovení se však nenaplněovalo, branci nastupovali k vojenským jednotkám v jednom podzimním termínu (od roku 1969 v jarním a podzimním) a to po dosažení 19 roků. V této době se objevuje termín náhradní služby, kte- rá byla pro ty muže, kteří bez vlastního zavinění neby- li odvedeni do konce roku, v němž dovršili 30 let a do tohoto věku nenastoupili ZVS z vážných rodinných dů- vodů. Do náhradní služby byli odváděni i mladí muži, kteří vykonávali práce v těžkém průmyslu a hornictví. Náhradní služba se vykonávala v délce 5 měsíců. Po zavedení vojenských kateder na vysokých školách se zkracovala vysokoškolákům - absolventům ZVS na 1 rok.

Po roku 1989 došlo v následujícím roce ke zkrá- cení ZVS na 18 měsíců a o tři roky později na měsíce 12. V souladu se zákonem o civilní službě z roku 1990 bylo umožněno z důvodů svědomí nebo náboženské- ho vyznání odmítnout ZVS. Délka civilní služby se pro- dloužovala o 1/2 délky ZVS.

Nová armádní koncepce počítala s vybudová- ním poloprofesionální armády, která měla mít 40.000 mužů - polovinu z nich by tvořili vojáci základ- ní služby. Začalo se již uvažovat o postupném prosa- zení plně profesionální armády. To se stalo k 1. led- nu 2005. Poslední vojáci ZVS v počtu 878 ukončili své působení v armádě 31. 12. 2004.

Ještě několik zajímavostí z historie:

- Rok 1649, do armády vstupovali vojáci dobrovol- ně, ale celoživotně. Pokud se neválčilo, mohli vo- jáci odcházet na dlouhodobou dovolenou, která mohla trvat i několik let.
- Rok 1781 - císař Josef II. zavedl vojenskou povin- nost pro nejchudší vrstvy. Verbování nahradily

odvody (i násilím), služba byla celoživotní, dlou- hodobé dovolené zůstaly

- Rok 1802 - konec doživotní služby. Služba u pě- choty 10 let, u jezdeckta - 12 let a u dělostřelec- tva let 14.
- Rok 1848 - zkrácení vojenské služby na 8 let, dlouhodobé dovolené stále zůstaly
- Rok 2005 - branná povinnost se vyhlašuje při ohrožení státu nebo vyhlášení válečného stavu

Doba našeho mládí rychle plynula a najednou jsme dospěli k věku plnoletosti, 18 let. A s tím souvise- la povinnost dostavit se k vojenskému odvodu. V tom roce, kdy jsme šli před komisi, která měla posou- dit naše schopnosti k ZVS, šly dva ročníky. My mlad- ší jsme v době odvodu neměli ještě ani 18 let, nedo- sáhli jsme zletilosti, ale tehdejší režim si s tím žádný problém nedělal. Po karibské krizi bylo potřeba mít silnou a početnou armádu, která by ochránila zájmy socialismu před našimi úhlavními západními nepřá- teli (kapitalisty). Všichni, kteří jsme tehdy šli k odvodu, jsme byli uznáni schopnosti vykonávat službu v Čes- koslovenské lidové armádě (ČSLA). Pravdu o zdravot- ním stavu mnohých odvedenců, schopných ZVS, jsem se dověděl o několik roků později z jejich zdravotních a kádrových materiálů.

Poněvadž v době odvodu jsem se svými kamará- dy navštěvoval vysokou školu, měl jsem možnost vy- užít zkrátit si ZVS na jeden rok. Kdo by toho nevyužil. Ale ono to mělo také své ale... Po dobu dvou roků stu- dia na VŠ jsme museli každý týden jeden den absol- vovat přípravu na vojenské katedře. Byli jsme sezna- mování s teoretickým, ale i s praktickým výcvikem. V tu dobu na vojenské katedře v Olomouci jsme byli cvičeni na pozici zdravotníka. To byla určitá „ulejvár- na“ ve srovnání s katedrami na jiných VŠ, kdy se tam- ní študáci připravovali na velitele bojových jednotek. My jsme „vojnu“ hlavně získávali studiem a přezku- šováním znalostí základních vojenských předpisů. Větší část byla věnována odbornému výcviku. Dnes mohu říci, že mi to v dalším životě mnohokrát po- mohlo a znalosti tehdy získané mi pomohly zachrá- nit i jeden dětský život. Určitě v mém případě to ne- byla vojna, doba ztraceného času. V průběhu dvou let jsme museli též absolvovat několik vícedenních sou- středění a na závěr jsme museli zvládnout měsíční soustředění v Uherském Hradišti, které bylo zakonče- no závěrečnými zkouškami z teoretické a praktické přípravy. Po úspěšném absolvování všech vojenských prověrek a zdárném ukončení studia na vysoké ško- le mohl „šťastný“ mladý muž „radostně „nastoupit na jednoroční ZVS s hodností absolvent.

Na období přípravy na vojenské katedře velmi rád vzpomínám. Byli jsme mladí, většinou jsme se všich- ni dobře znali, ze všeho jsme si dělali legraci, takže tahle vojenská příprava nebyla nijak zvlášť stresující. Zvláště v prvním ročníku jsme měli velitele i učitele velmi lidské. Velitelem naší skupiny byl bojovník od Dukly, Slovák, člověk s velmi otcovským přístupem k nám. Nebylo by snad mezi námi někoho, kdo by jej neměl rád. Často nám vyprávěl své zážitky z bojů a osvobozování Slovenska Svobodovou armádou. Po odborné stránce jsme byli cvičeni na pozici zdravotní- ků vyšších jednotek. Tuto odbornou výuku provádě-

li většinou vojenští lékaři vyššího věku. Rád vzpomínám na plukovníka Hégra, který nás měl z anatomie a první pomoci. Svou výuku zpestřoval vlastními zážitky. To se velmi často z učebny nesl strašný řehot a usilovné dupání. To byly pecky. Příkladně jednu, kterou si do dnešních dnů pamatuji. Zrovna probíhala výuka ústní hygieny a péče o chrup a náš milý plukovník začal líčit vlastní a „velmi“ poučný zážitek. Vyprávěl: „Soudruzi, když jsem studoval, pravidelně jsem chodil do hospody na pivo a těch jsem tehdy vypil tak šest až osm. Neměl jsem jediný zubní kaz. Když jsem se však oženil, manželka mi zakázala tyto návštěvy. Při následné zubní prohlídce mi objevili osm kazů. Delší pauza a následovala perla: „Soudruzi, nežeňte se.“ Byl to člověk velmi lidský a měl pochopení pro hříchy mládí. Byli mezi námi i takoví studenti, kterým lidské tělo a anatomie neříkala vůbec nic. Většinou to byli naši umělci, především výtvarníci. Když byl jeden z nich vyvolán, (komická obrylená a neustále mrkající osoba), a dotázán, v jaké části těla se nachází srdce a plíce, tento odborník bez uzardění ze sebe vyvalil: „V dutině břišní.“ V tu chvíli vypadalo, že se učebna propadne do nižšího poschodí. A náš plukovník to velkoryse přešel nějakou vtipnou poznámkou. Po které následoval další hlučný chechot. Tak nám nějak proběhl 1. ročník, který nám nastolil jen problémy v pochodovém výcviku. Zvláště obraty za pochodu to byl pro některé horor, kdy hrozilo, že snad dojde i k nějakým zraněním. No, i to jsme po nějaké době zvládli.

Horší to bylo ve druhém ročníku. Asi se benevolentní přístup důstojníků k nám někomu nahoře nelíbil a dostali jsme jiné a to už byli dosti rasi, jak vojáci říkají „gumy zelené“. Zvláště jeden z nich byl kdysi velitelem pluku (později jsme se dověděli, že právě v Uherském hradišti) a ten doslova vojnu „žral“. Znalosti předpisů, to byla jeho doména. Nastal konec nekonečné legrace, nastaly doby těžké, běhání po Velikonocích v maskách a jiné vojenské „radosti“ Zvláště ti, co chodili po mrskutu, ti si tedy „užívali“. Obzvláště pro nás všechny byla „zážitkem“ účast na opravdové pitvě. Bylo to někdy z jara, venku pěkně svítilo a my pochodem přes město na pitevnu ve fakultní nemocnici. Sotva jsme vešli za dveře, již někteří po nadechnutí nasládlého vzduchu vybíhali ven a jejich útroby byly ve chvílce prázdné. Další hrdinové dokonce část pitvy absolvovali, a poslední statečný zlikvidoval náš spolužák, který na pitevně vytáhl svačinu a začal s chutí jíst. To už nevydržel nikdo. Značně zdecimováni jsme se vraceli na základnu. Ten pochod, to byla hrůza, někteří sotva nohy vlekli a nebylo divu, že doprovázející důstojníci šli velmi daleko od nás a s námi nechtěli mít nic společného.

A že byl náš velitel velmi nekompromisní, to ukázal některým našim spolužákům při soustředění v Uherském Hradišti. Když pár našich kluků na vycházce navštívilo vinné sklepy v Mařaticích, vraceli se „trochu unaveni“, dostali se do sporu s civilisty, až k tomu byla nakonec přizvána hlídka VB a následoval exemplární trest. Kluci byli ze soustředění vyloučeni, tím pádem neukončili zdárně výuku na vojenské katedře a šli na 2 roky na vojnu. K ničemu jim nebyly absolvované dva ročníky vojenské katedry, všechny úspěšně složené zkoušky. Při vzpomínání na právě toto soustředění vybavuje se mi náš průšvih, který byl zapříčiněn našim „přísným“ dodržováním hygienických předpisů. Při výuce zásad kolektivního

Foto: autor Jindřich Štraйт, snímek v archívu autora článku

stravování nám byla důsledně vštěpována myšlenka, naprosté čistoty při přípravě stravy a celkové hygieny. Náš podplukovník nám vštěpoval a u zkoušek důrazně vyžadoval správný postup při umývání nádobí. Nádobí se má mýt pod tekoucí teplou vodou. Tak co jsme se naučili, za co jsme byli i nepříjemně hodnoceni, jsme uskutečnili v praxi. Při službě v kuchyni jsme tohle mytí podle předpisů uskutečnili. Asi po půl hodině přiletěl kotelník a řval, co děláme, že už nemá teplou vodu. My jsme mu citovali předpisy, on nás nazval v.y a odběhl. Po chvíli se místo něj objevil náš milý podplukovník-teoretik, snažil se nám vysvětlit, že ty předpisy se nemusí tak doslova brát, že se musí vycházet ze života a možností, které nám život přináší. Právě tomuto podplukovníkovi jsme říkali latrínový podplukovník, někdy také „dědek“. Jak se k tomu názvu dostal? Pochopitelně, my jako zdravotníci jsme museli také dbát na hygienu v poli a tak nám tento pplk vštěpoval zásady, jak se budují polní latríny, pisoáry a urinoáry. Protože jsme vystihli jeho slabost pro tuto tematiku, tak při zkouškách z jakékoli oblasti jsme vždy zavedli řeč na tuto tematiku. To už jsme měli dopodrobna naučené a tak jsme excelovali. I když odpovědi na vytažené otázky nebyly nic moc, latrína a pisoáry to vždy vylepšily a na tváři podplukovníka se rozlil blažený úsměv. Přece nás něco naučil. Dnes chápeme, jak se tehdy musel cítit, když nám vysvětloval, že to, co je v předpisech se nemusí dodržovat a že to platí jen u teoretických zkoušek. Později jsme ve vojenské praxi poznali, že to není jen

hygiena, ale týká se to téměř všech oblastí vojenské-
ho zdravotnictví.

Na dobu měsíčního pobytu v Uherském Hradišti
dnes vzpomínám rád, i když jsme tam jeli, tak se nám
to moc nelíbilo, poněvadž jsme přišli o měsíc prázdn-
nin a po nich přímo do učitelské praxe. Zde se ještě
více upevnila přátelské vztahy mezi spolužáky, lépe
jsme poznali patolízaly a donašeče a uzavřeli jsme
kamarádství se studenty z jiné fakulty. Mezi nimi byl
tehdy začínající populární zpěvák Pavel Novák. V té
době se již v ostravském rádiu často hrála jeho pí-
seň „Vyznání“. S tím jsme se většinou setkávali po za-
městnání na fotbalovém hřišti mezi vojenskými bu-
dovami. Byl to kluk, nijak se nad nikoho nevyvyšoval,
byl prostě jedním z nás. Sice fotbal nebyla jeho silná

stránka, ale vždy se snažil a hrál opravdu fér. Jak se
říká,“ sláva mu nelezla na mozek. „Během vojny se
ještě jednou setkám s jeho osudy a o těch Vám po-
vím později. Tak jsme v červenci ukončili vojenské
soustředění a rozešli jsme se učitelská místa, která
nám byla přidělena umístěnkami. Od té doby už jsem
značnou část kamarádů neviděl a jen nedávno při
„zlatých promociích“ jsem se s některými setkal. No
nepoznali jsme se, a až po určité komunikaci a po-
zorování jsme věděli, i o koho se jedná. A musím říci,
i když jsme se padesát let neviděli, kamarádství mezi
námi nadále zůstalo.

(Pokračování příště.)

Leden 2022

Jaromír Fischer

Sbor dobrovolných hasičů Podolí

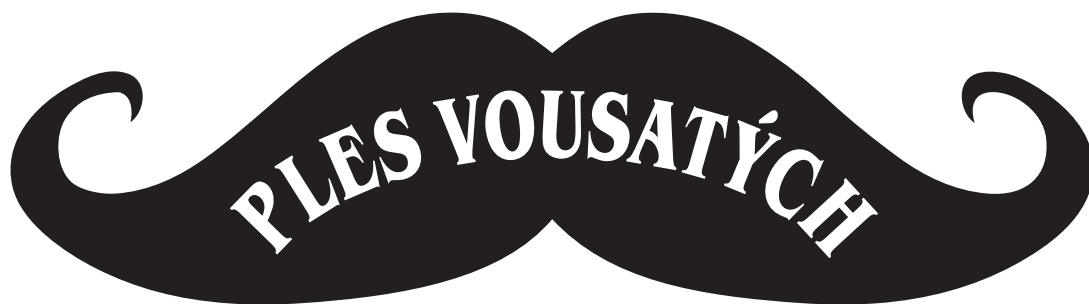
si vás dovoluje srdečně pozvat

na

49. PLES VOUSATÝCH

sobota 19. března 2022 ve 20.00 hod.

Společenský sál bývalé BZS v Bouzově

Hudba: LIFBand Olomouc

Bohatá tombola a občerstvení

Petr Leibner

Bouzov 66

tel: 605 360 937

leibnerovi.bouzov@email.cz

BROUSÍME NOŽE, SEKYRY,
VĚŠKERÉ DOMÁČÍ
A ZAHRADNICKÉ NÁŘADÍ.
NOŽE NA SEKAČKY, KŘOVINOŘEZY
OKRUŽNÍ A KĚTOUČOVÉ PÍLY
DO PRŮMĚRU 400 MM,
ŘETĚZOVÉ PÍLY A VŠE, CO JE TUPÉ.

DÁLE PROVÁDÍME
MENŠÍ ZÁMEČNICKÉ
A SVÁŘEČSKÉ OPRAVY

CHOV PLEMENNÉ PARTHENAIS

LUKÁŠ ZAPLETAL

Hvozdečko 15
Bouzov

BYANICKA

TEL: 734107175
EMAIL: FARMA.HVOZDECKO@SEZNAM.CZ

Petr Leibner

Bouzov 66

tel: 605 360 937

leibnerovi.bouzov@email.cz

**Provádíme kalení a nakutí
náradí ve výhni a základní
kovářské práce**

REALITY

**PRODEJ / PRONÁJEM / VÝKUPY
FINANČNÍ SLUŽBY**

☎ +420 608 96 96 70

✉ WWW.REALITACI.CZ

PRODEJTE VAŠI NEMOVITOST S JISTOTOU!

Realitní služby srdcem

SVOZ DOMOVNÍHO ODPADU 2022

KOMUNÁLNÍ ODPAD

3. března	4. srpna
17. března	18. srpna
31. března	1. září
14. dubna	15. září
28. dubna	29. září
12. května	13. října
26. května	27. října
9. června	10. listopadu
23. června	24. listopadu
7. července	8. prosince
21. července	22. prosince

PLASTY

21. února	8. srpna
21. března	5. září
19. dubna (úterý)	3. října
16. května	31. října
13. června	28. listopadu
11. července	27. prosince (úterý)

PAPÍR

9. března	24. srpna
6. dubna	21. září
4. května	19. října
1. června	16. listopadu
29. června	14. prosince
27. července	

NEBEZPEČNÉ A VELKOOBJEMOVÉ ODPADY

28. května	5. listopadu
------------	--------------